

18. En Idrottssång

Sjung med oss mamma, del 6

Alice Tegner (1864-1943)

Med fart och rytm.

mf

1 Blå-ser en vårvind i Sve-rige än kring vimp-lar och smäck-ra
 2 Vä-xa vi raka som gran och fur från fas-ta och seni-ga
 3 Åd-ror, där blodet far fram med fart, musk-ler och ner-ver
 4 Vek-lig är ti-den, blod-lös blek! Flo-ret-ter blix-tran-de
 5 Skul-le väl andra gå fö-re oss, vi sve-ke de strå-lande

mf

4

mas-ter, kring skaror av un-ga i-drotts-män och
 röt-ter, svinga vi högt ö-ver hin-der och mur med
 spän-da som strängar, kling-an-de starkt och klart, en
 fi-na dem låta vi glimma i rid-derlig lek och
 a-nor. Så tänd val-borgs-el-dar, fack-lor och bloss, bär

f *p*

7

smär-ta spän-sti-ga gym-nas-ter. Sti-ger en vår-sång i
 lät-ta, lät-ta vinga-de föt-ter, su-sa vi fram över
 vilja, en vil-ja lätt att tän-da: det är ett här-ligt
 slun-ga spju-ten, spjut som vi-na. Lojt lig-ger lan-det
 högt, bär högt de lysan-de fa-nor! Blå-ser en vår-storm i

f *p*

mf

$\text{♩} = 100$

10

cresc.

fol - kets håg, en lust till hög - re le - kar, som
 snö och is som vintri - ga vin - dar själ - va,
 in - stru - ment för li - vets hö - ga vi - sa. Så
 här - da till stål i mödor båd kroppen och an - den, att
 Sve - rige än sin hornlåt, den sun - da kär - va. Ett

cresc.

cresc.

13

ff

lär - kan ö - ver vår - grön råg, som örn över tallar och e - kar.
 brusa vi fram för morgo - nens bris på vid - der, som vräka och väl - va.
 låt det klin - ga prisat och känt, var män - niskor li - vet pri - sa!
 hinna de hög - sta hägran - de mål med se - gers lager i han - den!
 folk av fris - ka id - rotts - män kan

ff

ff

17

ff

ing - en makt för - där - va!

ff

ff